

ZDENKO ŽERAVICA

Dubrovački muzeji
Arheološki muzej
HR-20000 Dubrovnik

KONAVLE – KRIŽEVI KAO SIMBOL KRŠĆANSTVA
NA SREDNJOVJEKOVNIM KAMENIM NADGROBNIM
SPOMENICIMA – MRAMORIMA

UDK 726.825.2 (497.5)
Izvorni znanstveni rad

КОНАВЛЕ – КРИЖЕВИ КАО СИМБОЛ КРШЋАНСТВА
НА СРЕДНЈОВЈЕКОВНИМ КАМЕНИМ НАДГРОБНИМ
СПОМЕНИЦИМА – МРАМОРИМА

U Konavlima je pronađeno 50 križeva s isto toliko srednjovjekovnih nadgrobnih spomenika mramora (stećaka). U najvećem dijelu riječ je o do sada nepubliciranim i neevidentiranim nalazima, pa se slika o brojnosti i kršćanskom značenju ove vrste simbola općenito na područjima rasprostranjenosti mramora znatno upotpunjena. Utvrđeno je da su oni nastali pri kraju ranog srednjeg vijeka, zapravo već na kraju predromanike i počecima rane romanike, s trajanjem kroz cijelo razdoblje romanike i gotike. Koristeći se sveobuhvatnom analizom ovih nalaza na području Konavala te navođenjem analogija s područja susjedne Župe dubrovačke, potom ostalih dijelova južne i srednje Dalmacije i njenog zaleđa, zatim Huma (poslije Hercegovine), Bosne, Duklje (poslije Crna Gora), utvrđuje se da se slični tipovi križeva, potom mjesto i načini njihova predstavljanja na mramorima, nalaze na cijelom navedenom prostoru njihove rasprostranjenosti. Uzimajući u obzir njihovo ishodište u starohrvatskoj kulturnoj skupini i uvid u njihovu rasprostranjenost, kao i druge povijesno-političke okolnosti feudalnog doba, utvrđeno je da oni nastaju na južnim prostorima uz Jadransku obalu i njeno zaleđe, a odatle se šire, posredstvom djelovanja klesara ovdašnjih klesarskih radionica i umjetničkih stilova, prema unutrašnjosti ovog dijela Balkana. Prestanak kulture mramora se veže za vrijeme turske okupacije najvećeg dijela ovih prostora krajem srednjeg vijeka.

Ključne riječi: mramor (stećak), mramorje, kultura mramora, križ, tipovi križeva, mladi mjesec, katolička vjera, benediktinci, Crkva bosanska, pravoslavlje, tursko osvajanje, rano kršćanstvo, starohrvatska kulturna skupina, rani srednji vijek, kasni srednji vijek, predromanika, romanika, gotika, glagoljica, hrvatska ćirilica, Konavle, Hum, Bosna, Travunija, Duklja.
Key words: marble, stećak, "marbles", "marble" culture, cross, types of crosses, new moon, Catholic faith, Benedictines, Bosnian Church, Orthodox, Turkish conquest, Early Christianity, Early Croatian cultural group, Early Middle Ages, Late Middle Ages, Pre-Romanesque, Romanesque, Gothic, Glagolitic, Croatian Cyrillic, Konavle, Chelm, Bosnia, Travunia, Doclea

Na području Konavala provedena su sustavna arheološka istraživanja u okviru programa »Hrvati Crvene Hrvatske – korijeni, pokrštanje i življenje do kraja srednjega vijeka.«¹

Do sada najstariji srednjovjekovni nalaz s predstavom križeva u Konavlima je kamena tranzena (sada spolija), s crkve Sv. Pavla u selu Pavlje brdo. (Karta 1/16). Datirana je u vrijeme kraja 8. st., dakle, nešto poslije prvih razdoblja starohrvatske umjetnosti u 7. st. (VUKMANOVIĆ 1980: 429; ŽERAVICA 2002: 21, sl. 3–5; 2004: 129–142; 2006: 36; Brautović 2005, 185.)

Kronološki nalazu s crkve Sv. Pavla slijedi kameni križ s pleternom ornamentikom sa crkve Sv. Mihajla na otoku Mrkanu. To je primarno bio dio kamenog namještaja ranoromaničke crkve.² (Karta 1/1). Taj ranosrednjovjekovni križ je načinjen prema uzorima ranokršćanskih križeva tipa »*crux capitata*« koji su vrlo česti na sarkofazima, ali i crkvenoj arhitekturi na području Dalmacije, a kao produkti domaćih klesarskih radionica (FISKOVIĆ 1996: 117 id.). Ti križevi su uzor brojnim križevima na ovdje obrađenim nadgrobnim spomenicima u Konavlima, naravno, u izmijenjenim pojedinostima i načinu klesanja.

Arheološka iskopavanja su potvrdila da u Konavlima iz tog vremena postoje groblja starohrvatske kulturne skupine koja se datiraju od vremena 9. do u 12. st. Ona su kod crkve Sv. Petar na Zvekoviću, Sv. DIMITAR u Gabrilima i Sv. Pavle u Pavljem brdu.³ (Karta 1/3, 7, 16). Jedno takvo groblje je u novije vrijeme istraženo uz crkvu Sv. Đurđa u Petrači – Bujići u susjednoj Župi dubrovačkoj te datirano u 11. ili najranije u drugu polovicu 10. st., s tim da se tu kasnije nastavilo sahranjivanje pod mramorima.⁴ Takva nekropola je otkrivena i uz predromaničku crkvu Sv. Mihovila u Babinu Polju na otoku Mljetu (ŽILE 1995: 631).

To je vrijeme starohrvatske kulturne skupine u Dalmaciji i njenom zaleđu (uključujući Humsku zemlju – Hum, Bosnu, Travuniju i Duklju), dakle područja koja su kristijanizirana još u vrijeme kasne antike – ranog kršćanstva. Na brojnim spomenicima ranog kršćanstva su bili simboli križa, koji su na određeni način kroz kulturno-povijesno nasljeđivanje utjecali na dalju primjenu tog simbola od strane doseljenih Hrvata već u ranom srednjem vijeku. Ovdje se mora naglasiti da je još do danas nedovoljno obrađeno pitanje ukupne raširenosti starohrvatske kulturne skupine u zaleđu Dalmacije, pri tome misleći prije svega na ranosrednjovjekovni razvoj na prostoru Huma, Bosne, ali i Duklje, zapravo na području kasnije rasprostranjenosti mramora. Ovdje se mogu poslužiti osobnim istraživanjima tog problema, jer sam davno prikupio i analizirao ukupnu građu koja ukazuje da se i na tim prostorima, na starokršćanskim tradicijama, potom naročito razvoju koji se dovodi u vezu s franačkom (karolinškom) dominacijom na tim prostorima, rasprostirala starohrvatska skupina-kultura. To su brojne sakralne građevine i nekropole s pokretnim arheološkim nalazima, od kojih se radi općeg uvida navode samo nalazi iz Grboreza kod Livna (BEŠLAGIĆ 1962.), Rešetarica kod Livna (VRDOLJAK 1990), Čipuljići kod Bugojna (PAŠKVALIN 1988), Bagruša kod Banja Luke (ŽERAVICA 1986). Takvi nalazi su poznati iz okolice Sarajeva – Vrutci (GLAVAŠ 1982, 93–122)

1 Opis provedenih istraživanja i ostali podaci o projektu: ŽERAVICA 2004a: 283 id. U realizaciji programa je veliki doprinos u terenskom istraživanju i izradi izvješća s iskopavanja dala kolegica Dubravka Balen-Letunić pa joj u znak zahvale i posvećujem ovaj rad.

2 FISKOVIĆ 1998: 265–266, sl. 1; FISKOVIĆ 2001: 413; ŽERAVICA 2002: 8, sl. 1–3; 2006: 33; MENALO 2003: 36–37, 61, sl. 52; BRAUTOVIĆ 2005: 40–41; REGAN 2006: 146–147.

3 ŽERAVICA 2002: 10, 39, 21; 2004, passim; 2004a: 283–286; 2006: 33; 2009: 370–383; BRAUTOVIĆ 2005,

53, 257, 185; VUKMANOVIĆ 1980, 393. U vezi s ovim posljednjim radom potrebno je naglasiti da se u mojem radu iz njega koriste samo faktografski podaci, a za reviziju njegovih tumačenja treba usporediti: Kapetanić 1997, passim. Također usp. ŽERAVICA 2004a, passim gdje su navedeni potrebni komentari i ispravke.

4 ŽERAVICA 2007: 25; PERKIĆ 2007: 32–3; 2008: 109 id, koja je donju granicu nekropole odredila na osnovi nalaza srebrnog novca (*miliares*) bizantskog cara Konstantina VII Porfirogeneta: op. cit. 121–122, sl. 19, br. 1.

Blažuj, Mihaljevići (MILETIĆ 1961). Brojni nalazi su s područja Huma (Mogorjelo, Cim, Zavala i dr). U ovom radu su im priključeni i nalazi starohrvatskih grobalja iz Konavala i Župe dubrovačke, a također treba imati na umu i one s područja Boke kotorske (ŽERAVICA 2003).

Nakon tog razdoblja u kojem nismo zabilježili označavanje grobova nadgrobnim spomenicima, križ je od vremena pojave mramora dobio vrlo često svoje mjesto glavnog kršćanskog simbola na tim nadgrobnim spomenicima.⁵ Indikativno je da se na svim gore spomenutim starohrvatskim grobljima nalaze od kraja ranog srednjeg vijeka i kroz cijeli razvijeni srednji vijek, kameni nadgrobnici – mramori. Osim navedenih nekropola mramori se nalaze i na svim ostalim srednjovjekovnim grobljima na području Konavala, ukazujući na jedinstvo tog dijela pogrebnog rituala kroz tako dugo razdoblje. Oni predstavljaju slijed kulturnog razvoja starohrvatske kulture hrvatskog pučanstva naseljenog i u ovim prostorima već najkasnije od 7. stoljeća.

Prema dosadašnjim analizama ove vrste spomenika vrijeme njihovog pojavljivanja se određivalo na kraj 12. st. ili od početka 13. stoljeća, s trajanjem takvog načina obilježavanja grobova sve do u 16. st. Kronološki raniju njihovu pojavu potvrđuju nalazi s južnog područja Huma. To je nadgrobnna ploča s natpisom hrvatskom ćirilicom iz 12. st. župana Grda (1151.–1177./8/). Vezano uz datiranje ovog natpisa i analizu ostalih mramora i njihovih nekropola, navedeno je da je Hercegovina (Hum) njihova domovina, te da s obzirom na vrijeme i političko-vjerske okolnosti tu ne može biti nikakva govora o njihovom bogumilskom karakteru (BASLER 1990: 130; VEGO 1963: 196). Tu je i humačka ploča pisana ranim oblikom hrvatske ćirilice, ali sadrži i pet glagoljskih slova (BAGARIĆ 2004, 9 id. datira humačku ploču u vrijeme 10.–11. s t; LOVRENOVIĆ 2008, 204 id. s literaturom).

Sličan razvoj pismenosti sada možemo promotriti i u kontekstu novijih nalaza glagoljskih natpisa na području Konavala i Župe dubrovačke, datiranih u 11. st. (KAPETANIĆ 2001: 9–48; ČUNČIĆ 2009, 77 id; ČUNČIĆ 2009a, 123 id; ŽUBRINIĆ 2008). Oni svakako pokazuju već tada visoki stupanj razvijenosti predromaničke i ranoromaničke kulture na području Konavala i mogu sugerirati postojanje mramora još u to vrijeme. Uzimajući u obzir vrijeme pojavljivanja mramora i kontinuitet u odnosu na nastavak korištenja starohrvatskih groblja, zaključuje se da su mramori jedan od autohtonih dijelova starohrvatskog kulturnog naslijeđa. Pojavljuju se najranije na području srednje i južne Dalmacije i njenog zaleđa.

Uz pažljiv pregled gustoće rasprostranjenosti nekropola mramora,⁶ može se navesti da su oni najrasprostranjeniji baš na prostoru Dalmatinske Hrvatske, a odatle preko neretvansko-dubrovačkog područja i Huma sve do Duklje. To je ono područje o kojem je K. Porfirogenet, na osnovi korištenja i ranijih pisanih vrela, naveo dragocjene vijesti o Hrvatima i drugim slavenskim narodima u Dalmaciji.⁷ Pod pojmom Dalmacije tada se još uvijek smatralo područje rimske provincije Dalmacije kako je navedeno i u određivanju teritorija »Crvene Hrvatske« u Barskom rodoslovu (*Ljetopis popa Dukljanina* = Grgura Barskog).⁸ Sukladno svim dosadašnjim ispitivanjima, to je ob-

5 U ovom radu se koristi termin mramor /za nekropolu mramorje/ umjesto »stećak«. Mramor je jedan od najranijih izraza u narodu, ali i u literaturi, korištenih za ovakve spomenike i njihova groblja. Ovaj naziv je protumačen da znači u narodu spomenik: ŠKOBALJ 1970: 219 i d., koji je dao iscrpnu analizu u pogledu rabljenih naziva za ove nadgrobnne spomenike. KUŽIĆ 2001: 259–265 je analizirao zašto se terminom »kamik« treba zamijeniti termin »stećak.« U najnovijem monografskom radu o ovim spomenicima također je korišten kao osnovni naziv mramor-mramorje: LOVRENOVIĆ 2009.

6 *Stećci. Katalog izložbe*. Karta, Lokaliteti u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini. KUŽIĆ 1995: 242–253 – analizirana recentna literatura o mramorima.

7 Konstantin VII. Porfirogenet »De administrando imperio,« glava 29. do 31 – usp: TOMAŠIĆ 2003.

8 MANDIĆ 1972, passim; PERIČIĆ 1990; MUŽIĆ 2006, 90 id; MUŽIĆ 2008.

Karta 1. Konavle – lokaliteti sa srednjovjekovnim križevima

1. Crkva sv. Mihajlo, Mrkan; **2.** Crkva sv. Đurđe, Cavtat; **3.** Crkva sv. Petar, Zvekovica; **4.** Crkva sv. Đurđe, Močići; **5.** Crkva sv. Ilija, Uskoplje; **6.** Crkva sv. Luka, Brotnice; **7.** Crkva sv. Dmitar, Gabrile; **8.** Crkva sv. Martin, Drvenik; **9.** Crkva sv. Mihajlo, Mihanići; **10.** Crkva sv. Srđ i Bakh, Pridvorje; **11.** Crkva sv. Ana, Lovorno; **12.** Crkva sv. Ilija, Lovorno; **13.** Crkva sv. Đurđe, Popovići; **14.** Crkva sv. Toma, Radovčići; **15.** Crkva sv. Petar, Karasovići; **16.** Crkva sv. Pavle, Pavlje brdo; **17.** Crkva sv. Toma, Vataje-Zastolje; **18.** Crkva sv. Vid, Vodovađa; **19.** Crkva sv. Mala Gospa, Dunave; **20.** Crkva sv. Barbara, Dubravka; **21.** Crkva sv. Spas, Vitaljina;

Kartu je izradio Domagoj Perkić.

last gdje je od najranijih vremena rašireno kršćanstvo, a u zapadnim njegovim dijelovima je bio i centar srednjovjekovne Hrvatske.

Ako imamo u vidu ova tumačenja jasno je da su prvobitno mramori nastali kao nadgrobno obilježje na starohrvatskim grobljima pri kraju ranog srednjeg vijeka. No pri tome se ne nastoji odrediti stvarna kasnija religijska i nacionalna pripadnost svih mramora, ovim se pokazuju okolnosti i karakter njihovog nastanka.⁹ U tom smislu nam najbolje svjedoče i novootkriveni glagoljski natpisi iz Konavla i Župe dubrovačke, za koje je utvrđeno da su to hrvatski glagoljski natpisi (ČUNČIĆ 2003; ČUNČIĆ 2003a), kao i natpis hrvatskom ćirilicom na mramoru iz Brotnica (BEŠLAGIĆ 1962).

U ovom radu obrađuju se prikazi križeva s kamenih nadgrobničkih spomenika s tih nekropola u Konavlima, ali i križevi koji primarno nisu morali biti nadgrobni spomenici, a radi općeg uvida u problematiku i nekoliko križeva sa škropionica srednjovjekovnih crkava.

⁹ LOVRENOVIĆ 2009: *passim* iznosi osnovnu postavku da su pod stećcima sahranjivani kršćani različitih kršćanskih zajednica, od katoličke, preko one humskih i bosanskih krstjana do pravoslavaca. Moram istaći kako su-

vremene teorije o izričitom bogumilskom karakteru mramora (stećaka) nemaju bilo kakve utemeljenosti i stvaraju pogrešnu povijesno-etničku sliku razvoja u srednjem vijeku.

Kao najizrazitiji, a vjerojatno i najstariji mogu se navesti križevi s nadgrobnih ploča mramorja oko crkava: Sv. Barbare u selu Dubravka (Sl. 1; Karta 1/20), Sv. Vida u Vodovađi (Karta 1/18) i Sv. Luke u Brotnicama (Karta 1/6). To su tipovi sunčanog križa. O takvom vremenskom određivanju pored oblika križeva na njima, ukazuje i činjenica da su oni svi na kamenim pločama, a koje se drže kao najraniji oblik mramora.

Na nadgrobnim spomenicima može im se osnovna analogija navesti s mramora na nekropoli Budimir (Pisak) u Imotskoj krajini, koji je protumačen kao »izduben križ u medaljonu, a krakovi križa završavaju kružićima (križ u sunčanom krugu)« (KATIĆ 1954: 131–133, sl. 5). Sunčani križ, premda ne s ovako zaobljenim krajevima krakova, nalazi se i na drugim mramorima u zaleđu Konavala (Garevo u Gacku, Hum kod Trebinja, Čvaljina u Popovu polju, Kokorina kod Gacka, Platice kod Gacke) (WENZEL 1965: T. XXIII, 17, 8, 9, T. XXIV, 2, 1).

Istom tipu pripada i križ s nadgrobne ploče kod crkve Sv. Đurđa u Cavtatu (ŽERAVICA 2002: 7; BRAUTOVIĆ 2005: 43). Iznad križa prema lijevom kraju nadgrobne ploče je predstava mladog mjeseca s krakovima okrenutim prema križu (sl. 2; Karta 1/2).

Za takav tip križa, čiji krakovi završavaju kuglicama, ponovo se nalazi analogija na nekropoli Budimir (Pisak), ali tamo križ nema prstena, a i postavljen je na bočnoj strani nadgrobnog spomenika koji uz to više pripada tipu sanduka negoli ploče. Međutim, u jednako plitkom reljefu poviše križa je mladi mjesec s krakovima okrenutim također prema križu.¹⁰ Takva kombinacija predstavljanja mladog mjeseca i križa poznata je i s mramorja: Vranjevo selo kod Neuma, Hrnčići u Drinjači, Ravanjska vrata na Kupresu, Slivno-Ravno kod Opuzena (WENZEL 1965: T. XXIII, 32; T. XXV, 14, 11; T. XXVII, 24).

Križ istog tipa nalazi se i na dislociranom mramoru kod crkve Sv. Mihajla u Mihanićima.¹¹ Urezan je na gornjoj plohi nešto većeg kamenog kvadra (sanduka). Neposredno ispod križa je mladi mjesec čiji krakovi su okrenuti prema vani u odnosu na križ. U istom nizu, ali već pri kraju plohe je

Slika 1 – Figure 1

Slika 2 – Figure 2

¹⁰ KATIĆ 1954: 133, sl. 6; ŠKOBALJ 1970: 235 u spajanju polumjeseca i križa na mramorima vidi se element spajanja starog poganskog vjerovanja s kršćanskim naukom.

¹¹ BEŠLAGIĆ 1971: 94, ne donosi precizne podatke o ukrasima na ovim spomenicima, pa je potpuno izostavljeno

da se na njima nalaze simboli križa. Ista manjkavost je i kod WENZEL 1965, koja uopće ne donosi ovaj kao i nje-mu sličan spomenik s groblja Sv. Barbare u Dubravci. ŽERAVICA 2002: 37, sl. 4; 2006: 33; VUKMANOVIĆ 1980: 401; BRAUTOVIĆ 2005: 253; TOMASOVIĆ 2008: 111.

Slika 3 – Figure 3

okruglo udubljenje. Na ovom nadgrobnom spomeniku pri vrhu bočne dužne strane je niz od dvanaest sunčanih križeva izvedenih urezivanjem. Ispod tog niza je isklesana horizontalna tordirana traka (»uže«). Na oba njena kraja su u načinu izrade njoj identične vertikalne trake (sl. 3; Karta 1/9).

Broj od 12 križeva na ovom spomeniku ima simbolično značenje broja 12 kako se to izražava u kršćanskim alegorijama (12 apostola, a za biblijske pisce to je broj izabranja, broj Božjeg naroda i Crkve) (BADURINA 1979: 212; CHEVALIER 1994: 140).

U elementu niza od 12 križeva spomeniku iz Mihanića je veoma sličan mramor s nekropole crkve Sv. Barbare u Dubravci.¹² Ovo je najveći spomenik na ovoj nekropoli i postavljen je na najmarkantnijem mjestu i u njenom središtu. To bi moglo ukazivati da je to prvi i najvažniji spomenik oko kojeg se je potom formirala nekropola mramora postavljenih u pravilne redove. Na čeonj strani mramora je niz od 10 sunčanih križeva, a na bočnoj strani su dva križa postavljena tako da se nadovezuju na niz s duže strane čime se dobio niz od 12 križeva (sl. 4,a, b; Karta 1/20).

Na groblju kod crkve Sv. Đurđa u Cavtatu¹³ je sekundarno uporabljen kao pokrov kasnijeg groba, dio preklesanog mramora. Na gornjoj plohi ploče, tamo gdje na bočnoj strani započinje kolona životinja iz scene lova, je plitko reljefno prikazan veći sunčani križ. Prsten je formiran od dvije polulopte, a krakovi križa nisu na bilo koji način profilirani, nego su jednostavno pravolinijnski. Horizontalni krak križa je postavljen na mjestu gdje se spajaju polulopte. Analogiju možemo navesti na

Slika 4a – Figure 4a

Slika 4b – Figure 4b

¹² BEŠLAGIĆ 1971: 94–95, navodi da se tu nalazi 10 stećaka te da nemaju ukrasa, premda se radi o nekropoli od preko 80 mramora, od kojih mnogi sa simbolima i ornamentikom. ŽERAVICA 2002: 25; 2004a: 286–291; 2006: 33–34; KOČAN 1984: 100; BRAUTOVIĆ 2005: 200; TOMASOVIĆ 2008: 111.

¹³ BEŠLAGIĆ 1971: 94, navodi da je crkva na lokalitetu Petrača, što možda ukazuje da se prvotno tu nalazila ranokršćanska crkva Sv. Petra, pa joj je u srednjem vijeku promijenjen titular u Sv. Đurđe – Juraj; ŽERAVICA 2002: 6, sl. 1–5;

sljemenjaku iz Hodova u istočnoj Hercegovini, gdje se takav križ nalazi u kombinaciji s još jednim križem i sunčanim simbolima.¹⁴

Na kamenoj nadgrobnoj ploči s groblja kod crkve Sv. Tome u Zastolju (BRAUTOVIĆ 2005: 217; TOMASOVIĆ 2008: 111; VUKMANOVIĆ 1980: 420) je bila prvo isklesana okrugla plitko reljefna ploha, u koju je urezan križ jednakih krakova, ali se opet radi o sunčanom križu (Karta 1/17).

Na gornjoj plohi deblje nadgrobne ploče kod crkve Sv. Dmitra u Gabrilima¹⁵ unutar pravokutne kompozicije formirane od imitacije uvijene vrpce s rozetama u kutovima, na početku gornje trećine plohe nalazi se plitko okruglo udubljenje. Udubljenje okružuje vrlo plitko reljefno izveden prsten. U udubljenju je plitko reljefni grčki križ, ali u cijeloj predstavi je opet riječ o tipu sunčanog križa (WENZEL 1965: T. XXV,9) (sl. 5; Karta 1/7).

Slika 5 – Figure 5

Po načinu ornamentiranja je gotovo identična nadgrobna ploča s groblja Sv. Ilije u Uskoplju (ŽERAVICA 2002: 43, sl. 6 i 7; BRAUTOVIĆ 2005: 262; TOMASOVIĆ 2008: 117). Međutim, na njoj se nešto ispod bordure nalazi urezani grčki križ (Karta 1/5).

Ovim je dovršena obrada jedne vrste vrlo sličnih križeva, za koje se pretpostavlja da predstavljaju i najstarije takve simbole kako na mramorima u Konavlima tako i na ostalom prostoru njihovog nastanka, kako nam pokazuju ovdje navedene analogije.

Posebno se doimlje križ na gornjoj plohi dislocirane nadgrobne kamene ploče s groblja Sv. Dmitra u Gabrilima. Isklesan je reljefno tako da se sva tri kraka križa završavaju reljefnim kružnicama, a na donjem kraku malo iznad postolja križa nalazi se poprečna kraća »greda« (WENZEL 1965, T. XXVIII, 17; ŽERAVICA 2002: 39, sl. 8). U osnovi je riječ o trolisnom križu (Lazarov križ, brabantki križ), premda okrugli završeci triju krakova podsjećaju i na jabučasti križ. Takvi križevi se često nalaze na mramorima nekropola oko Olova,¹⁶ Risovca na Blidinju (BEŠLAGIĆ 1959: sl. 9), Boljunima kod Stoca, Tučepima kod Makarske, kod Vrgorca, ali i na još mnogim drugim lokalitetima sve do u Bosnu, pa bi se moglo reći da je to vrlo česti i široko rasprostranjeni oblik predstavljanja križa na mramorima.¹⁷

Kao trolisni ili Lazarov križ oblikovan je urezivanjem križa na poznatom mramoru oblika sljemenjaka s natpisom i brojnim scenama s nekropole Sv. Luke u Brotnicama¹⁸ (sl. 6; Karta 1/6). To je predstava križa nošenog pri kršćanskom pokopu ovog uglednog kovača mramora iz srednjov-

14 BENAC 1962: 23; BEŠLAGIĆ 1959: sl. 23 – Dugo Polje donosi sličan križ koji je na gornjoj plohi sanduka.

15 FISKOVIĆ 1998: 267–270; ŽERAVICA 2002: 39; ŽERAVICA 2006: 33; REGAN 2006: 147–149; BRAUTOVIĆ 2005: 257; FISKOVIĆ 2001: 428; TOMASOVIĆ 2008: 117.

16 BENAC 1951., T. IX: Musići br. 74; Klisa, T. XIV, 196; Slavanj: T. XVII, 26; Kozjaci: T. XXII, 34; Bogdanovići: T. XXVII, 41. Bogdanovići su nekropola s najvećim brojem takvih križeva, ali koji su za razliku od ovog iz Gabrila izvedeni urezivanjem.

17 WENZEL 1965: T. XXVIII, 29, T. XXVIII, 14; T. XXVIII, 18; T. XXVIII – XXX. Za križ iz Tučepa usp. TOMASOVIĆ 2007: 71 (12); 27, srednja slika; također: TOMASOVIĆ 2008: 84.

18 BEŠLAGIĆ 1962: 65–83; BEŠLAGIĆ 1971: 95–96, sl. 5; VUKMANOVIĆ 1980: 446; KARAMAN 1982: 182–184; KOČAN 1984: 101; BERITIĆ 1991: 146, sl. 2 i 3; ŽERAVICA 2002: 40–42, sl. 2–5, 9–13; 2004a: 291–292, sl. 24; 2006: 32–33; BRAUTOVIĆ 2005: 278–283; SOKOL 2006: 116–117, datira ga, u prema tom autoru definirani, treći ili kasni horizont (1090./1100–1450); VUKMANOVIĆ 1980: 447; TOMASOVIĆ 2008: 115–117.

Slika 6 – Figure 6

Slika 7 – Figure 7

nasuprot postavljena kraka križa. Oni završavaju uvijenim viticama (sl. 7; Karta 1/19). Ovo je predstava križa tipa »drvo života« – arbor vitae« (crux virescens). Relativno u sličnoj maniri i tehnici je predstavljen i križ na gornjem dijelu kamene nadgrobne ploče velike nekropole mramora kod crkve Sv. Petra u Karasovićima²² (Karta 1/15). Analogiju mu nalazimo na nadgrobnoj ploči na mramorju Sajmište u Lištici-Široki Brijeg u Humu.²³

19 TOMASOVIĆ 2007: 69–71, sl. 10, T. III, 1, koji je i sam ukazao na ovu analogiju.

20 ŽERAVICA 2002, 15, sl. 1; 2004a, 298–299, sl. 60; 2006, 34; BEŠLAGIĆ 1971: 94, navodi da su stećci orijentirani po pravcu Z-I, osim osam koji su u smjeru S-J; VUKMANOVIĆ 1980: 363; BRAUTOVIĆ 2005: 127–129; TOMASOVIĆ 2008: 109;

21 ŽERAVICA 2002: 28–29, sl. 2; 2004a: 295–297, sl. 46, 48; 2006: 33; BEŠLAGIĆ 1971: 94, uz navođenje da su

stekci orijentirani Z-I; VUKMANOVIĆ 1980, 416–417; BRAUTOVIĆ 2005: 212; TOMASOVIĆ 2008: 111.

22 VUKMANOVIĆ 1980: 431; ŽERAVICA 2002: 21, sl. 1; 2004a: 295–297, sl. 48; BRAUTOVIĆ 2005: 212; TOMASOVIĆ 2008: 110.

23 ŠKOBALJ 1970: 269, sl. 211, a određen je kao listnati križ.

jekovnih Brotnica. Mramor je datiran na kraj 14. i početak 15. st. Važno je naglasiti da se u neposrednoj blizini ovog mramorja nalazio kamenolom za klesanje ovih spomenika (ŽERAVICA 2002: 41–42, sl. 6). U njemu su stoljećima radile generacije kovača mramora, za koje se može reći da su predstavljali jednu od najpoznatijih radionica južno dalmatinske klesarske škole.

Za ovaj križ nalazimo analogiju na mramoru u Drveniku, kao i u ukrašenom kamenom stubu iz Baške vode kod Makarske.¹⁹ Također su djelomične sličnosti i u dolje navedenom križu kod crkve Sv. Đurđa u Popovićima te u križu kod crkve Sv. Tome u Vatajima-Zastolju. Sličan mu je i reljefni križ kod crkve Sv. Đurđa u Bujići-Petrača (PERKIĆ 2007, 34).

Tipu trolisnog križa pripada naglašeno reljefno isklesani križ s groblja kod crkve Sv. Đurđa u Popovićima²⁰ (Karta 1/13).

Na groblju kod crkve Sv. Tome u Vataje – Zastolje na jednoj nadgrobnoj ploči se nalazi udubljivanjem izvedeni križ koji samo pri vrhu vertikalnog kraka ima poprečnu crtu (BRAUTOVIĆ 2005, 217) (Karta 1/17). Taj detalj je u potpunosti sličan onom na križu sa sljemnjaka kod crkve Sv. Luke u Brotnicama.

Na groblju crkve Sv. Male Gospe u Dunačama²¹ je kamena nadgrobna ploča ukrašena plitko reljefnim biljnim i geometrijskim motivima. Na sredini ploče je formiran križ tako da se od vertikalnog kraka odvajaju po dva

Na mramorju kod crkve Sv. Luke u Brotnicama na jednom sanduku skoro u sredini gornje plohe je manji reljefno prikazani latinski križ.

Na nadgrobnoj ploči kod crkve Sv. Ilije u Lovornom je pri njenom vrh urezani grčki križ²⁴ (Karta 1/12).

S groblja kod crkve Sv. Mihajla u Mihačićima je uža nadgrobna ploča, na kojoj je u vrlo plitkom reljefu, ali zauzimajući cijelu njenu površinu, isklesan latinski križ na trokutnom postolju (Karta 1/9). Slična je nadgrobna ploča iz Basta kod Makarske, gdje je križ jednako plitko reljefno izveden i zauzima cijelu površinu ploče.²⁵

U Konavlima je pronađeno i nekoliko u zemlju ukopanih križeva, koji su kao tzv. »u-sadni« križevi predstavljali nadgrobni spomenik. Takav je križ otkriven prilikom obnove i uređenja okoline crkve Sv. Ane u Lovornom. Riječ je o latinskom križu unutar koga je još plitko uklesan također latinski križ²⁶ (sl. 8; Karta 1/11). Poznato je da se takvi masivni križevi često pojavljuju na ostalim mramorjima te da su pri tome i ornamentirani ili imaju na sebi simbole urezanog ili reljefnog križa, mladog mjeseca ili sunca.²⁷ Sličan je i križ »stećak-križina« iz Šarampova kod Prološca u zaleđu Makarske (TOMASOVIĆ 2008: 112).

Sasvim mu je sličan, samo znatno manjih dimenzija kameni križ kod crkve Sv. Srđa i Bakha u Pridvorju (Karta 1/10).

U osnovnoj koncepciji izrade ovim križevima je sličan masivni kameni križ uzidan sekundarno u ogradu oko crkve Sv. Nikole, koja je nedaleko od crkve Sv. Tome u Radovčićima (VUKMANOVIĆ 1980, 358; ŽERAVICA 2002, 16, sl. 2; BRAUTOVIĆ 2005, 136). Oblika je latinskog križa, a ima naglašeno široke krakove. U njegovoj sredini je plitko reljefno izveden križ, a u njega urezan još jedan križ.

Na masivnoj kamenoj ploči nađenoj uz cestu prema selu Dunave je u relativno naglašenom reljefu po cijeloj njenoj površini isklesan latinski križ. Gornji vertikalni krak križa je pri vrhu nekoliko proširen. Bočne strane pri vrhu su malo zaobljene i nešto iznad horizontalnih krakova uvučene prema unutrašnjosti, pa se dobiva dojam da se željela postići antropomorfnost prikaza (ŽERAVICA 2002: 28, sl. 1).

Na groblju crkve Sv. Đurđe u Močićima (ŽERAVICA 2002: 13, sl. 2; BRAUTOVIĆ 2005: 74–75; TOMASOVIĆ 2008: 109) nalazi se lijepo isklesani latinski križ. Gornji vertikalni krak se

Slika 8 – Figure 8

24 VUKMANOVIĆ 1980: 409; ŽERAVICA 2002: 33; BRAUTOVIĆ 2005: 224; TOMASOVIĆ 2008: 111.

25 TOMASOVIĆ 2007: 28, 65, koji tu ploču datira u XV. st.

26 VUKMANOVIĆ 1980: 409; ŽERAVICA 2002: 32, sl. 2; BRAUTOVIĆ 2005: 226.

27 WENZEL 1965: T. XXIII, 3,4 kod Ljubinja, T. XXIX, 9 Grdijevci kod Stoca, T. XXX, 13 Diklići kod Trebinja; BEŠLAGIĆ 1971a: 29 ovakve spomenike naziva krstačama, uz konstataciju da se najčešće nalaze u Hercegovini; ŠANJEK 1996: 197.

prema vrhu širi, a jednako i oba horizontalna kraka. U sjecištu krakova je pliće okruglo udubljenje. Za donji krak je bilo isklesano plitko reljefno trokutno postolje. (Karta 1/4).

Sličnog oblika su i križevi na nadgrobnoj pločici – uzglavlju kod crkve Sv. Đurđe – Cavtat. Po jedan križ je isklesan na obje strane kamene pločice, koja je prigodom obnove crkve (pretpostavlja se u XIV. ili XV. st.) podignuta s groblja i ugrađena u vrh začelja crkve. Križevi su reljefno predstavljeni, krakovi im se prema kraju šire, a s donje strane je usadnik, pa su definirani kao križevi na dršku, premda je to tip plosnatog križa. (Karta 1/2). Za ovaj nalaz se zaključuje da je to izrazita nadgrobna stela te se konstatira da je bila ukopana na grobu iznad glave pokojnika, što je bio čest običaj na području negdašnje Dubrovačke Republike.²⁸

Na groblju oko crkve Sv. Tome u Radovčićima²⁹ je danas dislocirani kameni križ koji je prvobitno bio obilježje groba – uzglavnik. Relativno je manjih dimenzija, a isklesan je nešto naglašenije reljefno na manjoj kamenoj ploči. Njegovi krakovi zauzimaju cijelu površinu ploče, a pripada tipu grčkog križa. U sredini je okruglo pliće lijepo izvedeno udubljenje. (sl. 9; Karta 1/14).

Slika 9 – Figure 9

Vrlo sličan je još jedan križ s ove nekropole. Samo je nešto nemarnije klesan, a udubljenje u sjecištu krakova također nije pažljivo izvedeno. To su oni oblici križeva koji su bili klesani i na mramorima, kao na sljemenjaku iz Lovreča (lokalitet Mramori; KATIĆ 1954: sl. 31) zatim Dvorišta na Kupresu (BEŠLAGIĆ 1954, 17: sl. 6a).

U sjeverni zid trijema crkve Sv. Tome u Radovčićima uzidan je križ isklesan na kamenoj ploči. Moguće da je tu prenesen s groblja gdje je bio oznaka groba. Klesan je plitko reljefno, tri gornja kraka sežu do ivica ploče, a donji, nešto produženi krak ne doseže kraj ploče. To je tip latinskog križa, ali sa specifičnostima u obliku udubljenja u obliku romba na završetku krakova križa. (sl. 10; Karta 1/14).

Slika 10 – Figure 10

Istom tipu pripada križ – učelak danas sekundarno postavljen u ogradi groblja oko crkve Sv. Petra na Zvekovici. (Karta 1/3).

Nad nadvratnikom crkve Sv. Đurđe u Cavtatu je luneta okvira vrata, a malo poviše nje je sekundarno, pri već spomenutoj obnovi te crkve, ugrađen križ sličan onom na njenom začelju. (Karta 1/2).

Kod crkve Sv. Srđa i Bakha u Pridvorju, gdje je bilo mramorje (ŽERAVICA 2002: 36),

28 FISKOVIĆ 1961: 165–166, gdje navodi analogiju za ovaj križ s groblja u Komolcu u Rijeci dubrovačkoj.

29 VUKMANOVIĆ 1980: 358; ŽERAVICA 2002: 16, sl. 4; BRAUTOVIĆ 2005: 135; TOMASOVIĆ 2008: 109.

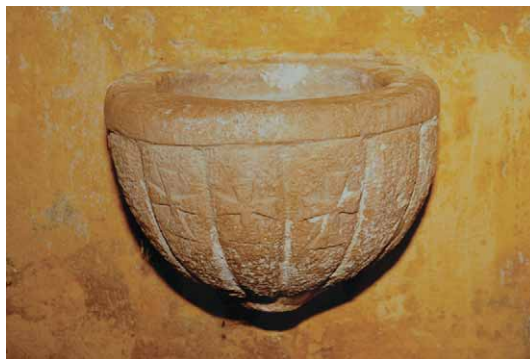
na dijelu slomljenog mramora koji je bio u obliku sanduka, na jednoj strani je sekundarno uklesan latinski križ. (Karta 1/10.)

Na više nadgrobnih ploča moglo se konstatirati postojanje udubljenih ili urezanih manjih križeva, koji se uglavnom nalaze u sredini gornjeg dijela plohe ili malo ispod oboda ploče. To je bila strana na kojoj se nalazila glava pokojnika. Takvi križevi su na mramorima kod crkava Sv. Dmitra u Gabrilima, Sv. Ilije u Lovornu i Sv. Petra na Zvekovici. Jednostavno urezani križ je česta pojava na nekropolama mramora, pa čak i na mramoru tipa velikog sanduka s postoljem iz Kostanića Greba u Drveniku kod Makarske (TOMASOVIĆ 2008: 79, 122).

Na nadgrobnoj ploči (koja je sada ugrađena kao stepenica) crkve Sv. Martina u Drveniku³⁰ je urezan plosnati križ unekoliko raširenih krajeva. (Karta 1/8).

Ovdje se obrađuju i križevi predstavljeni na kamenim škropionicama srednjovjekovnih crkava iz Konavala, a kako bi se pokazala još jedna kršćanska determinacija nekropola mramora koje su se oko njih formirale. Osim toga ovi križevi nam pokazuju i stilsku povezanost njihovog predstavljanja na sakralnim građevinama i nadgrobnim spomenicima – mramorima.

Sa stare srednjovjekovne crkve Sv. Barbare uz koju se formirala nekropola mramora s koje smo ovdje obradili nekoliko križeva, prigodom njene davne obnove prenesena je škropionica i postavljena na unutrašnjoj strani vrata tada obnovljene crkve. Škropionica je izvanredno lijepo klesana i oblikovana. Na njoj se nalaze tri plosnata (grčka) istokračna križa. (sl. 11; Karta 1/20). Smisao postavljanja tri križa je svakako u želji da se izrazi kršćansko štovanje Sv. Trojstva. Kako se to odnosi na ovu crkvu jasno da je to bio i religiozni stav pučanstva koje je nastanjivalo ova područja te svoje mrtve sahranjivalo na ovom groblju. Ovakvi križevi predstavljeni su, međutim, i na mramorima u Popovu polju (BEŠLAGIĆ 1971: 400), Tučepima i u Podaci kod Makarske (TOMASOVIĆ 2007: 71, sl. 12; 55, kat. br. 17). Takvi križevi su, nadalje, na nadgrobnim spomenicima iz: Pareški Do – Lastva kod Trebinja, Trnčina u Popovu polju, G. Studenci kod Ljubuškog (WENZEL 1965: T. XXIV, 6; T. XXV, 16, 18). Nalazimo ga i na mramoru kod crkve Sv. Klimenta u Dubravi – Poljice (ŠKOBALJ 1970: 194, sl. 135). Iz ovog pregleda se uočava da su to oblici križeva koji se najviše pojavljuju baš u oblastima nastajanja mramora (južna i srednja Dalmacija sa zaleđem i Hum).

Slika 11 – Figure 11

Na škropionici s lijeve vanjske strane ulaza u ranoromaničku crkvu Sv. Dmitra u Gabrilima je reljefno prikazan grčki križ. On je sa stilskim značajkama ranoromaničkog masivnog križa. (Karta 1/7). S desne vanjske strane ulaza u istu crkvu je kasnije, pri nekoj od njenih srednjovjekovnih obnova, postavljena još jedna škropionica s lijepo prifiliranim rubom. Tijelo škropionice je podijeljeno u tri dijela, s tim da je centralno polje u obliku medaljona u kome je reljefno predstavljen latinski križ (ŽERAVICA 2002: 39, sl. 1).

³⁰ ŽERAVICA 2002: 38; VUKMANOVIĆ 1980: 399; BRAUTOVIĆ 2005: 255; TOMASOVIĆ 2008: 117.

Slična je i škropionica ispred ulaza u crkvu Sv. Martina u susjednom Drveniku. Na obodu je samo jedna zaobljena profilacija, a tijelo škropionice je podijeljeno u pet vertikalnih polja. Centralno polje je u obliku medaljona kao na crkvi Sv. Dmitra. U njemu je plitko reljefni latinski križ (ŽERAVICA 2002: 38, sl. 1) (Karta 1/8).

Na ulazu s desne strane u prvotno romaničku crkvu Sv. Spasa u Vitaljini (VUKMANOVIĆ 1980: 335; ŽERAVICA 2002: 18–19; TOMASOVIĆ 2008: 110) je ugrađena škropionica. Skoro cijelu njenu prednju stranu zauzima masivni duboko reljefno istaknuti latinski križ s trokutnim postoljem (ŽERAVICA 2002: 18, sl. 5) (sl. 12; Karta 1/21).

Slika 12 – Figure 12

Na škropionici s desne strane ulaza u crkvu Sv. Đurđe u Popovićima je, rukom vrhunskog majstora, isklesan malteški križ. Iznad gornjeg kraka i u poljima poviše horizontalnog kraka su tri mala poluloptasta ispupčenja ili, bolje rečeno, plastično istaknute kuglice.

Obrađena građa ukazuje da je konstatirana znatna učestalost predstavljanja križa na mramorima u Konavlima, kako po njihovom ukupnom broju, ali i gotovo na svakoj nekropoli. Pri tome treba imati na umu da je veliki broj mramora tijekom vremena uništen, pa danas jedva da raspoložemo s oko 20 posto njihovog broja. Jedino u cijelosti je sačuvana nekropola kod crkve Sv. Barbare i može poslužiti

kao stvarni parametar za analiziranja problematike simbola i ornamenata na mramorima, kao i primjene određenih oblika mramora na nekropoli.

U radu su obrađeni nalazi iz Konavala koji potvrđuju uporabu križa kao simbola na arhitektonskim ukrasima crkava od kraja 8.st. Na nadgrobni pločama smo utvrdili relativno često postojanje sunčanog križa, no grobovi nisu istraženi, a ni način izrade križeva ne daje elemente za njihovo precizno datiranje, pa se ostaje u okviru pretpostavke da su najstariji sunčani križevi, koji su predstavljeni na nadgrobni pločama. Ovdje se možemo poslužiti indirektnim pokazateljima prema kojima se stilizacija križa u krugu (prstenu) pojavljuje već u od IX.–X. st., premda traje do u kasni srednji vijek. Konstatirala se ta pojavnost u susjedstvu na nadgrobnoj ploči s latinskim natpisom sa Sv. Mihajla u Stonu (VEGO 1961: 61 id).

Na osnovi provedenih analiza možemo zaključiti kako je ovdje riječ o izrazu autohtone lokalne kulturne skupine i njenog daljeg razvoja na ovim prostorima tijekom kasnog srednjeg vijeka. Korijeni su postojali još u ranokršćanskoj umjetnosti ovih prostora, a što je pokazano već brojnim analizama i studijama ove problematika na jadranskom prostoru.³¹

O nasljeđivanju tradicije i na području Konavala ukazuje okolnost da su uglavnom sve crkve koje smo ovdje obradili na mjestima gdje su bile i ranokršćanske crkve, što potvrđuje kontinuitet sakralnosti mjesta i održanje ranijih tradicija. I tako su stari uzori bili prezentirani na novim zdanjima i svakako služili kao predložak za izradu i križeva na nadgrobni spomenicima o kojima se ovdje raspravljalo. O održanju ranokršćanske tradicije pokazuje i činjenica da su crkve, oko kojih su srednjovjekovna groblja (bilo ona ranosrednjovjekovna starohrvatske kulturne skupine, bilo kas-

31 FISKOVIĆ 1996: 137 ističe također poštivanje starijeh kršćanskih tragova u kasnijoj baštini jadranskog primor-

ja, naravno uz težnju sve rasčlanjenijeg ornamentiranja simboličnih likova.

nosrednjovjekovna groblja s kamenim nadgrobnim spomenicima – mramorima), najčešće zadržale svoje starokršćanske titulare.

U obradi križeva iz Konavala naglašena je osnovna religijska komponenta – križ na nadgrobnim spomenicima s kraja ranog srednjeg vijeka do završetka srednjeg vijeka, kada pod najezdom Turske odnosno osvajanja ovih krajeva kroz nekoliko desetljeća, a svakako u prvoj polovini 16.st. nestaje i uporaba mramora u onom karakterističnom njihovom srednjovjekovnom izrazu. U novije vrijeme je posebno istaknut za područje Bosne značaj kršćanske nadgrobne skulpture iz osmanskog doba. Riječ je o uspravnim spomenicima različitih veličina i podvrsta koje su najčešće izvedene iz osnovnog oblika što neizravno sugerira čovjekoliku i krstoliku figuru u isti mah. Ustvrdjujući da je to forma koja postoji samo u tada osmanskoj Bosni, daje im se naziv bosanski križ, uz konstataciju da su se počeli pojavljivati krajem 15. i početkom 16.st. Dovode se u vezu s zadržavanjem na tom području negdašnjeg populacionog katoličkog elementa (LOVRENOVIĆ 2010). Međutim, upravo izučavanja pojave ove vrste nadgrobničkih spomenika – krstače na području Konavala, uz navođenje brojnih analogija s područja Dalmacije i njenog zaleđa, pokazala su da je to pojavnost koja je na području rasprostranjenosti mramora nastala na cijelom tom prostoru uglavnom negdje u drugoj polovici 15.st. Čini se da je do toga došlo u jednom općem razvoju duhovnih preokupacija u vezi tim domenom kulta mrtvih. Tada je uveden još jedan način označavanja i posvećivanja groba, koji se održao sve do današnjeg vremena, kao opće dobro kršćanskog svijeta. Ovim je potvrđeno dalje jedinstvo razvoja na cijelom području rasprostranjenosti mramora. Ipak na dijelovima Bosne čini se adekvatnim uvođenje termina »bosanski križ«, kod koga je više naglašen antropomorfní izgled takvog nadgrobničkog spomenika. Naziv ne sugerira teritorijalno sužavanje rasprostranjenosti takvih spomenika, niti ih izdvaja iz općeg, gore spomenutog općeg konteksta.

U radu se daje i doprinos odavno iznesenoj tezi o postojanju južne, jadransko-mediteranske klesarske škole, koja slijedi tradicije romanike i gotike s mnogim elementima i sadržajima zapadnoevropskih umjetničkih pravaca.³² Tome su dodani i oni elementi koji potvrđuju da se takve tradicije mogu pratiti još iz vremena predromanike, odnosno dalmatinsko-hrvatske skupine.

Do sada je u literaturi navođeno da su križevi različitih tipova jedan od brojnijih motiva koji se nalaze na mramorima, pa je tako rečeno da su oni zastupljeni na oko 900 primjeraka tih spomenika, od ukupnog broja od oko 6000 ukrašenih stećaka.³³ Međutim, procjene o mogućem ukupnom broju ovih spomenika se neprekidno mijenjaju i uvijek idu k tome da je njihov broj bio znatno veći.³⁴

Već je davno ukazano da relativno brojna uporaba križeva na mramorima govori odlučno protiv toga da oni pripadaju bogumilskoj heretičkoj sekti koje zapravo i nije bilo u ovim područjima. S obzirom na to da se oni nalaze, a zapravo i nastaju u područjima gdje je bila neposredna i potpuna jurisdikcija katoličke crkve (u okolici Splita, Trogira, Makarske te susjednih dalmatinskih

32 BEŠLAGIĆ 2004: 84; PALAMETA 2004: 130 id., koji je posebno raspravio odjeke gotike na stećcima, ističući snažnu naslonjenost tadašnje Bosne i Zahumlja prema gradovima u jadranskom primorju, a posebice prema Dubrovniku.

33 BEŠLAGIĆ, *Leksikon*, 2004: 15; MILETIĆ 1982: 60; ŠKOBALJ 1970: 227 je pretpostavljao broj od 4000 ukrašenih stećaka.

34 DODIG 2006: 247; Radi usporedbe kako se stalno dolazi do novih podataka potrebno je navesti da je prije 45 godina navedeno da je poznato 438 stećaka na kojima je križ glavni ukras, a njih još oko 200 gdje je to sporedni ukras: WENZEL 1965: 14; U novijoj literaturi navodi se broj od oko 70 000, a pretpostavlja se da ih je bilo preko 100 000: LOVRENOVIĆ 2009. Obrada križeva i u ovom radu u odnosu na do sada publicirane radove pokazala je, da je njihov broj znatno veći, a to smo utvrdili i u pogledu broja ornamentiranih mramora, što će biti pokazano prigodom njihove obrade.

prostora i zaleđa) i da su opstajali u tim krajevima kroz cijeli srednji vijek, jasno ukazuje da u to doba nitko nije u mramorima gledao znakove heretičke zablude.³⁵

Ovom obradom je, dakle, ukazano da se na konavoskim mramorima križevi upotrebljavaju na osnovama tradicija prikaza križeva na tom području već s kraja 8., pa kroz 9. i 10. st, dakle na predromaničkim, a potom romaničkim i gotičkim uzorima s ovdašnjih crkava.

Općenito, u pitanju porijekla i ukrašavanja srednjovjekovnih nadgrobnih spomenika – mramora ovdje su provedene analize (a posebno nakon njihove obrade s područja dijela Konavala i Župe dubrovačke te uspoređivanjem s razvojem u dalmatinskom primorju i neposrednom zaleđu), koje su pokazale da su mnogi od motiva u dalmatinskoj predromanici i romanici prodirali iz dalmatinskog primorja u dalmatinsku Zagoru i dubrovačka sela. A odatle u sjeverne susjedne oblasti, jer veze između primorskih i kopnenih zemalja bijahu prepletene u doba postanka ovih spomenika. U Dubrovniku je u to vrijeme cvalo graditeljstvo i kiparstvo srednjovjekovnih zapadnoevropskih stilova, koje je iz tog i ostalih primorskih umjetničkih žarišta nadahnulo i suvremene klesare (kovače) mramora.³⁶ To potvrđuje i okolnost pojavljivanja istih ili vrlo sličnih tipova križeva (razlike se pokazuju samo u pojedinim elementima različitih radionica) na skoro cijelom području rasprostranjenosti mramora. Tako su oni potvrđeni kao stvarni nastavak starohrvatske kulture na navedenim prostranstvima. S vremenom je kultura mramora postajala i sastavni dio na dijelovima tog prostora nastale Crkve bosanske kao i nosioca pravoslavne vjeroispovijesti koji su u pojedinim razdobljima i područjima zaživjeli na dijelovima gdje se već ranije razvila kultura mramora. Njeni počeci padaju pred kraj ranog srednjeg vijeka, kada dvije posljednje pojavnosti na tim područjima nisu egzistirale. Ta umjetnost je doživjela zapravo svoj razvoj na ovim područjima, a prvenstveno na području južne i srednje Dalmacije, pa tako i Huma i Duklje, u jednom općem i moglo bi se reći jedinstvenom kulturnom razvoju na osnovama razvoja kulture ranog srednjeg vijeka na tim prostorima. Svakako da su u tome postojale brojne i različite osnove, te je u ovisnosti od toga dolazilo do određenih lokalnih specifičnosti u razvoju u čemu je znatnu ulogu tijekom daljeg razvoja općenito, pa i kulture mramora odigrala Crkva Bosanska (MUŽIĆ 2008). Važno je naglasiti da su to dvije pojavnosti koje su tijekom vremena izvršile znatne utjecaje na onu osnovu kršćanskog ranog srednjeg vijeka (naglašavajući prije svega kao najvažniju djelatnost reda Sv. Benedikta) u kojoj je već nastala umjetnost (kultura) mramora, a dalje se razvijala u procesu dosta kompliciranih suodnosa i ukupnog društveno-političkog feudalnog razvoja na pojedinim od tih područja.

Objavljivanjem ove vrste građe nastojalo se doprinijeti potpunijem sagledavanju problematike kulturnog i duhovnog razvoja na ovim prostorima, koji su već davno razmatrani s raznih aspekata izučavanja kao »humsko-duklijansko kulturno područje« u prilogu o njegovoj valorizaciji u prvim fazama njegova razvitka do 12. st. (BUDAK 1987). Sustavnim objavljivanjem ove vrste građe s ostalih dijelova tog kulturnog područja će se doprinijeti rješavanju nekih od davno postavljenih teza.

35 KARAMAN 1954: 172; ANĐELIĆ 1966: 457 tvrdi da je znak križa najčešći simbol na stećcima. WENZEL 1965: 14, 91 je zaključila da ikonografija stećaka ima pravu kršćansku osnovu, protkanu izvjesnim klasičnim ikonografskim rješenjima; KUŽIĆ 2006: 271 analizirajući nalaze s nekropole kamika (mramora) Mirilović također ističe religijsko značenje križa na ovim spomenicima, što svakako isključuje postavku o tzv. »bogumilima« kao isključivim nositeljima kulture nadgrobnih kamenova. Naročito su značajna i razmatranja svih križeva na mramorima s područja Makarskog primorja, koja su ukazala također o nji-

hovoju učestaloj primjeni, ali i na analogije u oblicima križa koje idu već od 11. st.: TOMASOVIĆ 2007, 68–69.

36 FISKOVIĆ 1961: 174, nat. 96. gdje donosi i raspravu dotadašnjih mišljenja o tom problemu. Sličan stav je izražen i kod KARAMAN 1954: 174 id. navodom da se u ukrašavanju stećaka, mada u ograničenom obliku nalaze motivi romanike, a kojima se navode kao uzori ukrasi na graditeljstvu, mahom na dalmatinskim crkvama od Zadra do Dubrovnika, s tim da se na cijelom tom jadranskom prostoru konstatira i pojava nekropola stećaka, a seže na jug sve do Crne Gore.

ZAGLAVAK

U radu je analizirana cjelokupna građa o predstavama simbola križa na srednjovjekovnim mramorima na području Konavala, a koja je prikupljena arheološkim sustavnim istraživanjima po projektu »Hrvati Crvene Hrvatske – korijeni, pokršćavanje i življenje do kraja srednjeg vijeka.« Utvrđeno je da se na starokršćanskim uzorima križa na području Dalmacije i njenog zaleđa u ranom srednjem vijeku, pa i na prostoru Konavala, križ predstavljao na spomenicima predromanike u okviru razvoja starohrvatske kulturne skupine. Ona se osim Dalmacije razvijala i u njenom zaleđu, dakle na prostorima Huma i Bosne. To su područja rimske provincije Dalmacije na kojima su rasprostranjeni srednjovjekovni mramori od rijeke Cetine na zapadu, prema istoku preko Bosne i Huma (poslije Hercegovine) do područja širokog pojasa od desne obale rijeke Drine i Lima s oblašću Sandžaka, preko negdanje Duklje (Crne Gore) na jugu do jadranskog mora obuhvativši i oblast Travnije, pa tako i Konavala.

Na mjestima ranokršćanskih crkava u Konavlima su podizane ranosrednjovjekovne predromaničke crkve najčešće s istim starokršćanskim titularima kao i one prethodne. Oko tih crkava su otkrivene nekropole starohrvatske kulturne skupine. Kontinuirano je sakralnost mjesta održavana i za vrijeme romanike, gotike i renesanse pa sve do danas, naravno, uz česte stilske preinake ili dogradnje nakon brojnih rušenja ranijih crkava. U srednjem vijeku, odnosno već od kraja 11. st. oko njih su se formirala groblja s kamenim nadgrobnim spomenicima – mramorima.

Najstarije su kamene ploče na kojima su često pojedinačne predstave križa (jabučasti križ, sunčani križ), a analogije takvim križevima nalazimo i u Konavlima na tranzeni s crkve Sv. Pavla iz 8. – 9. st. Takvi križevi su predstavljeni i u nizu od po 12 križeva na dva mramora, u čemu se utvrdilo izražavanje kršćanskih alegorija vezanih uz taj broj (12 apostola, broj Božjeg naroda i Crkve i slično). Često se na mramorima nalazi relativno mali urezani križ, čije simbolično značenje je bilo dovoljno da izrazi kršćansku religioznost tu sahranjenog pokojnika. U ovu kategoriju se treba svrstati i predstava križa tipa svastika na jednoj nadgrobnoj ploči. Potvrđeni su nalazi mramora s trolisnim križem (Lazarov križ, brabantki križ), zatim oni s križem tipa drvo života, grčki križevi, antropomorfni i malteški križevi. Najčešće je predstavljan latinski križ (često u inačici plosnati križ), a u tom obliku su i tzv. »križine«, odnosno usadni križevi na mramorjima. Ovi posljednji se pojavljuju u završnim razdobljima srednjeg vijeka, ali kontinuirano traju i od početka novog vijeka.

Već je naglašeno da su se mramorja formirala oko ovdašnjih crkava, na kojima se osim predstava križeva na crkvi Sv. Pavla i Sv. Mihajla na Mrkanu, na škropionicama nekih crkava, potvrdilo predstavljanje križeva vrlo sličnih onim na mramorima. To je još jedan dokaz da su se na tim nekropolama sahranjivali kršćani, a u Konavlima su to bili vjernici Zapadnog kršćanstva. S obzirom na to da smo istu pojavnost u učestalosti i obliku križeva na mramorima putem navođenja analogija mogli ustvrditi za cijelo područje njihovog pojavljivanja, potvrđeno je da je kultura koju oni predstavljaju nastala na istim osnovama ranog kršćanstva ovih prostora preko zapadnog obreda koji se proširio tijekom ranog srednjeg vijeka na prostorima koji su naprijed navedeni. Na tim osnovama se razvila starohrvatska kulturna skupina (od 9. do 12. st.), pri čijem kraju, ali u kulturnom i religioznom kontinuitetu je nastala kultura mramora, koja je jedna od osnovnih obilježja razvoja tijekom kasnog srednjeg vijeka.

U radu su navedeni argumenti o početnom razvoju ovih spomenika na prostorima Dalmacije i Huma. U procesu razvoja feudalnog društva dolazilo je do širenja stilova i djelatnosti klesarskih radionica iz ovih centara, već od predromanike i rane romanike prema zaleđu, sve do Bosne.

No za vrijeme kasnog srednjeg vijeka na istočni dio ovih prostora je dolazilo i do širenja pravoslavlja, dio pučanstva prihvatio je taj oblik kršćanstva, pa se dogodilo da su uz novopridošle ele-

mente i oni sahranjivani pod mramorima. Tako su ti srednjovjekovni nadgrobni spomenici postali dio općeg kulturnog dobra kršćanskog svijeta ovih prostora. Pod njima su sahranjivani i krstjani Crkve bosanske (koji sebe nazivaju »krstjanima svete vjere apostolske«) kao sastavni dio cjelokupnog kršćanskog svijeta na prostorima rasprostranjenosti mramora.

Osim križa, kao najčešćeg simbola na mramorima, kršćansku pripadnost pučanstva koje se pod njima sahranjivalo, nedvojbeno potvrđuju brojni epitafi, koji najčešće počinju i završavaju s križem, a u sadržaju izražavaju štovanje Sv. Trojstva.

LITERATURA

- ANĐELIĆ, P. 1966 – Doba srednjovjekovne bosanske države. *Kulturna istorija Bosne i Hercegovine*. [Die Kulturgeschichte Bosniens und der Herzegowina von den ältesten Zeiten bis zum Beginn der Türkenherrschaft]. Sarajevo, 1966: 405–536.
- BADURINA, A. 1979 – *Leksikon ikonografije, liturgike i simbolike zapadnog kršćanstva*. Zagreb, 1979.
- BAGARIĆ, D. 2004 *Primjeri bosanskohercegovačke pismenosti i književnosti od 11. do 19. stoljeća, Izbor, transkripcija, predgovor i rječnik*, HKD Napredak, Zagreb-Sarajevo 2004.
- BASLER, Đ. 1990 – *Kršćanska arheologija*. Mostar, 1990.
- BENAC, A. 1951 – *Olovo*. Résumé. Beograd, 1951.
- BEŠLAGIĆ, Š.
 – 1954. *Kupres – srednjovjekovni nadgrobni spomenici*. Résumé. Sarajevo, 1954.
 – 1959. *Stećci na Blidinju*, Résumé: *Monuments funéraires Bogomiles de Blidinje*. Zagreb, 1959.
 – 1962. Stećci u Brotnjicama, *Anali Historijskog instituta JAZU*, sv. 8–9, Dubrovnik 1962:65–83.
 – 1971. *Stećci – kataloško-topografski pregled*. Sarajevo, 1971.
 – 1971a. *Stećci i njihova umjetnost*. Zusammenfassung: *Die Stećaks und ihre Kunst*. Sarajevo, 1971.
 – 2004. *Leksikon stećaka*. Sarajevo, 2004.
- BEŠLAGIĆ, Š. – BASLER, Đ. 1962 *Grborezi, srednjovjekovna nekropola*, Sarajevo 1962.
- BRAUTOVIĆ, J. i M. – *Povijesno umjetnička topografija Konavala i stanje očuvanosti spomeničke baštine*. Močići, 2005.
- BUDAK, N. 1987 – Prilog valorizaciji humsko-duklijanskog kulturnog područja u prvim fazama njegova razvitka (do 12.st), *Starohrvatska prosvjeta, serija III, sv. 16*, Split 1987: 125–140.
- BUDAK, N. 2008 – Povijesni okvir. *Stećci. Katalog izložbe*. Zagreb, 2008: 30–42.
- BULOG, J. 2007 – Prilog poznavanju kamikâ Vrgorske krajine. Summary: Contribution to the Understanding of »kamici« in the Vrgorac Area. *SP*, 3.s., 34/2007: 389–420.
- CHEVALIER, J. – A. GHEERBRANT 1994 – *Rječnik simbola*. Zagreb, 1994.
- ČUNČIĆ, M. – PERKIĆ, M. 2009 – Hrvatski glagoljski natpis Župe dubrovačke iz 11. stoljeća, *Slovo 59 (2009)*, 77–122, Zagreb 2009.
- ČUNČIĆ, M. 2009a – Novo čitanje hrvatskoga glagoljskog konavoskog natpisa iz 11. stoljeća, *Slovo 59 (2009)*, 123–133, Zagreb 2009.
- DODIG, R. 2006 – Vulgarizacija stećaka. *Status*, 10/2006; *Magazin za političku kulturu i društvena pitanja*: 244–249; Central and Eastern European Online Library.

FISKOVIĆ, C. 1961 – Stećci u Cavtatu i u Dubrovačkoj župi. Summary: »Stetchaks« du moyen âge à Cavtat et dans Župa de Dubrovnik. *PriloziPUD*, 13/1961: 147–175.

FISKOVIĆ, I.

- 1988. Srednjovjekovna preuređenja ranokršćanskih svetišta u dubrovačkom kraju Zusammenfassung: Mittelalterliche Umgestaltungen frühchristlicher Altarräume im Gebiet von Dubrovnik. *IzdHAD* 12, 1988: 189–208.
- 1996. Solinski tip ranokršćanskih sarkofaga. Sommario: Il tipo Salonitano dei sarcofaghi paleocristiani. *ARadRaspr*, br. 12, 1996: 117–140.
- 1998. Pogled na crkvene spomenike iz srednjeg vijeka u Konavlima. Summary: Medieval sacral monuments and architecture of Konavle. *Zbornik Konavle u prošlosti, sadašnjosti i budućnosti*, 1. Dubrovnik, 1998: 263–278.
- 2001. Crkveno graditeljstvo dubrovačke regije u svjetlu povijesti, od XI. Do XII. Stoljeća. Riassunto: Edilizia ecclesiastica nella regione di Dubrovnik alla luce della storia dal IX al XII secolo. *Tisuću godina uspostave Dubrovačke (nad) biskupije*, *Zbornik radova znanstvenog skupa u povodu tisuću godina uspostave Dubrovačke (nad) biskupije/metropolije (998–1998)*. Dubrovnik, 2001: 399–454.

GLAVAŠ, T. 1982 – Iskopavanje preromaničke crkve u Vrutcima kod Vrela Bosne, *Glasnik Zemaljskog muzeja, n.s. sv. 37, arheologija*, Sarajevo 1982: 93–122.

KAPETANIĆ, N. – N. VEKARIĆ 1997 – *Falsifikat o podrijetlu konavoskih rodova*. [A forgery on the population of Konavle]. Dubrovnik, 1997.

KAPETANIĆ, N. – M. ŽAGAR, 2001 – Najjužniji hrvatski glagoljski natpis. Summary: The newly discovered glagolitic inscription in southern Croatia. *Anali zavoda za povijesne znanosti HAZU* (Dubrovnik), 39/ 2001: 9–48.

KARAMAN, A. 1982 – Likovna baština Konavala. Summary: The Heritage of Konavle. *Konavoski zbornik* (Konavle), 1/1982: 180–192.

KARAMAN, LJ. 1954 – O bosanskim srednjovjekovnim stećcima. *SP*, 3 s., 3/1954: 171–182.

KATIĆ, L. 1954 – Stećci u imotskoj krajini. Résumé: Imotska krajina. *SP*, 3 s., 3/1954: 131–170.

KOČAN, S. M. 1984 – *Konavle*. Fotomonografija. Dubrovnik, 1984.

LOVRENOVIĆ, D. 2008 – EPITAFI – »Knjiga života«. *Stećci*. Katalog izložbe. Zagreb, 2008: 204–219.

LOVRENOVIĆ, D. 2009 – *Stećci – bosansko i humsko mramorje*. Sarajevo, 2009.

LOVRENOVIĆ, I. 2010 »*Bosanski križ-Kršćanski nadgrobni spomenici*«, Svjetlo riječi, Sarajevo 2010.

LUPIS, V. 1996 – O ophodnom križu kapljicaštog tipa iz Župe dubrovačke. Summary: About the Procession Cross of a Drop-Shaped Type from Župa dubrovačka. *Župski zbornik* (Dubrovnik), 2/1996: 65–77.

MANDIĆ, D. 1972 – *Crvena Hrvatska u svjetlu povijesnih izvora*, Rim 1972

MENALO, R. 2003 – *Ranosrednjovjekovna skulptura*. [Early medieval Sculpture]. Katalog izložbe. Dubrovnik, 2003.

MILETIĆ, N. 1961 – Nekropola u selu Mihaljevićima kod Rajlovca, *Glasnik zemaljskog muzeja, n.s. sv. 15–16, arheologija*, Sarajevo 1961: 249–257.

MILETIĆ, N. 1982 – *Stećci*. Beograd, 1982.

- MUŽIĆ, I. 2006 – *Hrvatska povijest devetog stoljeća*, Split 2006.
- MUŽIĆ, I. 2008 – *Vjera Crkve bosanske – Krstjani i pogani u srednjovjekovnoj Bosni*, Split 2008.
- PALAMETA, M. 2004 – Odjeci gotike na stećcima. *Status Magazine for political culture and society issues*, 02/2004: 130–145: Central and Eastern European Online Library.
- PAŠKVALIN, V. – MILETIĆ, N. 1988. *Grudine (Crkvina), Bugojno-Čipuljić. Arheološki leksikon Bosne i Hercegovine, tom II*, Zemaljski muzej Bosne i Hercegovine, Sarajevo, 1988: 178.
- PERIČIĆ, E. 1990 *Sclavorum regnum Grgura Barskog-Ljetopis Popa Dukljanina*, Zagreb, 1990
- PERKIĆ, M. I D. 2007 – Opis lokaliteta. *Arheološka baština Župe dubrovačke, katalog izložbe*. Dubrovnik, 2007: 33–65.
- REGAN, K. – B. NADILO 2006 – Ranoromaničke sakralne građevine dubrovačkog područja (I.), Summary: Early romanesque sacral buldings in Dubrovnik area. *Građevinar (Zagreb)*, 58/2006, 2: 231–242.
- SOKOL, V. 2006 – *Hrvatska srednjovjekovna arheološka baština od Jadrana do Save. [Medieval archaeological heritage of Croatia]*. Zagreb, 2006.
- ŠANJEK, F. 1996 – *Kršćanstvo na hrvatskom prostoru*. Résumé. Zagreb 1996.
- ŠKOBALJ, A. 1970 – *Obredne gomile*. Sveti Križ na Čiovu, 1970.
- TOMASOVIĆ, M. 2007 – *Srednjovjekovni nadgrobni spomenici u makarskom primorju*. Summary: *Medieval Tombstones in the Area of Makarska Littoral*. Katalog izložbe. Makarska, 2007.
- TOMASOVIĆ, M. – D. PERKIĆ – I. ALDUKA 2008 – *Topografija stećaka u Hrvatskoj, Stećci*. Katalog izložbe. Zagreb, 2008: 58–119.
- TOMAŠIĆ, N. 2003 – *O upravljanju carstvom /Konstantina Porfirogeneta/*, prijevod i komentari Nikola pl. Tomašić (hrvatski), Zagreb 2003.
- VEGO, M. 1961 – Srednjovjekovni latinski natpis iz Stona. Résumé: Inscription en cyrillique sur un »stetchak« à Brotnjice, Konavle. *Prilozi PUD*, 13/1961: 61–77.
- VEGO, M. 1963 – Patarenstvo u Hercegovini u svjetlu arheoloških spomenika. Résumé: Les patarins d'Herzégovine d'après les monuments archéologiques. *GZM, NS (A)*, 8/1963.
- VRDOLJAK, B. 1990 – Starokršćanska bazilika i ranosrednjovjekovna nekropola na Rešetarici kod Livna, *Starohrvatska prosvjeta, ser. III (18)*, Split 1990: 119–194.
- VUKMANOVIĆ, J. 1980 – *Konavli – Antropogeografska i etnološka ispitivanja*. Summary: *Konavli – an anthropo-geographical and ethnological study*. Beograd, 1980.
- WENZEL, M. 1965 – *Ukrasni motivi na stećcima*. [Ornamental motifs on tombstones from medieval Bosnia and surrounding regions]. Sarajevo, 1965
- ŽERAVICA, Z.
- 1986. Ranoslavenska nekropola Bagruša u Petoševcima kod Laktaša, *Glasnik zemaljskog muzeja 40/41* Sarajevo 1986.
 - 2003. Rani srednji vijek Boke Kotorske, *Jadranske studije, Zbornik Pomorskog muzeja Orebić*, Orebić 2003: 255–270.
 - 2004. Ranosrednjovjekovna kamena tranzena na crkvi Sv. Pavla u selu Palje Brdo u Konavlima. Summary: Early Medieval Stone Transenna from St. Paul's in the Village of Palje Brdo in Konavle. *Prilozi*, 21/2004: 129–142.

- 2004a. Arheološka iskopavanja srednjovjekovnih nekropola u Konavlima tijekom 1997. – 1999. godine. Summary: Archaeological excavations of Medieval Cemeteries in Konavle in the course of 1997–1999. *Zbornik Dubrovačkih muzeja* (Dubrovnik), 1/2004: 283–330.
 - 2006. Srednjovjekovne crkve i stećci u Konavlima – Hrvati nakon doseljavanja nastavili kršćansku tradiciju. [Mittelalterliche Kirchen und Totenkultsteine in Konavle – Die Kroaten haben nach ihrer Ansiedlung die christliche Tradition fortgesetzt]. *Euro city*, 1/2006: 32–36.
 - 2007. Arheološka baština Župe dubrovačke. Katalog izložbe. Dubrovnik, 2007: 22–31,
 - 2009. Crkve Sv. Pavla na području starokršćanskih biskupija Epidaura i Stona. Summary: Churches of St Paul in the Area of early Christian Bishoprics of Epidaurum and Ston. *Brodolom Sv. Pavla u vodama hrvatskog otoka Mljeta. Zbornik radova*. Zagreb, 2009: 367–387.
- ŽERAVICA, Z. – LJ. KOVAČIĆ 2002 – *Konavle – srednjovjekovna groblja*. [Konavle – medieval cemeteries]. Katalog izložbe. Dubrovnik, 2002.
- ŽERAVICA, Z. – LJ. KOVAČIĆ – D. PERKIĆ – M. PERKIĆ 2007 – *Arheološka baština Župe dubrovačke*. [Archaeological Heritage of Župa dubrovačka]. Katalog izložbe. Dubrovnik, 2007
- ŽILE, I. 1995 – Predromanika otoka Mljeta. Résumé: Pre-Romanesque churches on Mljet. *Prirodne značajke i društvena valorizacija otoka Mljeta – simpozij*. Zagreb, 1995: 629–639.
- ŽUBRINIĆ, D. 2008 – Hrvatska glagoljska baština na dubrovačkom području. [Croatian Glagolitic Script – Dubrovnik] www.Croatianhistory.net/etf/Dubrovnikgl.html.

SUMMARY

KONAVLE – CROSSES AS A SYMBOL OF CHRISTIANITY ON MEDIAEVAL STONE
SEPULCHRAL MONUMENTS – “MARBLES”

The paper analyses the entire corpus of representations of crosses on the mediaeval “marbles” from the Konavle area, gathered through systematic archaeological research as a part of the project »The Croats of Red Croatia – roots, Christianization, and life to the end of the Middle Ages«. It was recognized that the cross on Early Christian models for the Early mediaeval Dalmatian (both coastal and hinterland) crosses – as well those from the Konavle area – was represented on the Pre-Romanesque monuments within the frame of the development of the Early Croatian cultural group. It was developing both in Dalmatia and in its hinterland, that is, in the area of Chelm and Bosnia. These are the territories of the Roman province of Dalmatia; here, mediaeval “marbles” were distributed from the Cetina River on the west, towards the east through Bosnia and Chelm (later Herzegovina) to the wide belt extending from the right bank of the Drina and Lim (with the area of Sandžak), through the then Doclea (Montenegro) in the south to the Adriatic, in the same time encompassing the area of Travunia with Konavle.

In places of Early Christian churches in Konavle early mediaeval Pre-Romanesque churches were erected, often retaining the same Early Christian patron saints of the earlier edifices. Around those churches necropolises of Early Croatian cultural group were discovered. The sacral character of places was continuously maintained during the Romanesque, Gothic and Renaissance period until the present day, naturally, with frequent stylistic modifications or additions after numerous destructions of earlier edifices. During the Middle Ages, that is, already from the late 11th c., cemeteries with stone sepulchral monuments – “marbles” – were forming around them.

The earliest slabs are those with often singular representations of a cross (apple cross, sun cross), while analogies for these crosses are found in Konavle on the transenna from the St Paul's church (8th–9th c.). These crosses are represented in lines of 12 on two marbles, from which one could recognize Christian allegories pertaining to that number (12 apostles, number of God's people and Church, and so on). A relatively small incised cross is often found on the "marbles", and its symbolic meaning was sufficient to express the deceased's Christian religiosity. In this category one should also number a representation of a swastika on a single marble piece. "Marbles" with a three-leaf cross were also noted (the cross of Lazarus, the cross of Brabant), also "marbles" with the tree-of-life cross, Greek crosses, anthropomorphic and Maltese crosses. The Latin cross is the most frequent representation (often in its flat cross variant), and this is the form of the so called »križine«, that is, crosses embedded on "marbles". The latter date from the late Middle Ages.

It has already been emphasized that the "marbles" were grouped around local churches, where representations of crosses similar to those on marbles were also found (besides there presentations of crosses on the St Paul and St Michael's church on Mrkan also those on holy water basins of certain churches). This is another proof that Christians were buried in these necropolises, and those Christians in Konavle belonged to the Western Church. Since we were able to ascertain the same appearance in quantity and form of crosses on marbles through analogies on the entire area of their distribution, it is affirmed that the culture they represent originated from the same Early Christian basis of the area through the Western ritual that had spread during the Early Middle Ages on the aforementioned territories. On this foundation the Early Croatian group developed (9th–12th c.); during its latest phase the "marbles" culture appeared, and it is one of the fundamental characteristics of the development during the Late Middle Ages.

The paper enumerates the arguments on the initial development of these monuments in Dalmatia and Chelm. During the process of the development of feudal society, expansion of styles and workshops' activities spread out from these centers towards the hinterland all the way to Bosnia, already since the Pre-Romanesque and Early Romanesque period. But during the Late Middle Ages the Orthodox spread out on the eastern part of these territories, and part of the population accepted this form of Christianity. The consequence of this was that they were also, together with newly arrived settlers, buried under "marbles". Thus these mediaeval sepulchral monuments became a part of a common cultural good of the Christian world of this area. The *krstjani* belonging to Crkva Bosanska were also buried under them (they have called themselves »the Christians of the holy apostles' creed«) as a constituent part of the Christian world on the territories on which the marbles were distributed. Beside the crosses, the most frequent ornament on the marbles, the Christian affiliation of the population buried under them is unequivocally affirmed by numerous epitaphs, most often beginning and ending with a cross, expressing the reverence for Holy Trinity.

Rukopis primljen: 16.XII.2009.
Rukopis prihvaćen: 23.XII.2009.